



Universitätsbibliothek Paderborn

**Friderici Forneri Theologiæ Doctoris Canonici Ecclesiæ
Collegiatæ diui Stephani Bambergæ, De Temvlentiæ
Malo, Eivsqve Remediis, Variis Item Scitv Ivcvndissimis,
nec non vtilissimis de rebus, quæ in ...**

Förner, Friedrich

Ingolstadii, 1603

Cap. XXI. De nocturnis comessionibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45433

poteris in columem seruare, nite clanculum subducas, fugaque tibi consulas. Nam si moreris inter ipsos, sensim attraheris ad bibendum largius, unde crapula consurget, quae te sequenti die affetum pessime, diu exabit variis tormentis atque cruciatibus.

CAPVT XXI.

De nocturnis Commissationibus.

Nec minori odio prosequendæ commissationes, post cœnā fieri consuetæ, quæ pestifera suadinositate, non corpus modò, sed & animum turbant; ut per se clarum est, atq; ut vberius explicetur, non est usus factio.

Turbant enim somnum, caput fumis replent, humorum putrefactiones inducunt, cerebrum concutiunt, neruos debilitant, omne corporis robur eneruant. Animo quantum officiant, quid dicam? Ni& hinc quoq; ad perniciem commissatorum, omnes conatus afferrent, mirum forte non esset, tot earum aseclas passim inueniri.

Rom. 13.

Nec temerè sanè vetuit eas Apostolus cum dixit, Non in commissationibus & Ebrietatibus, fallendum tempus, quod ad operandam salutem, à Deo liberiliter nobis est concessum, atq; adeò nec effusissimæ huiusmodi pergræcationes, ut à plerisque fieri nunc assolet, & de Tito Imperatore scribit Suetonius, ad mediā noctem, cum familiaribus extendenda, Stat immota illa Diuī Pauli sententia, in commissatores lata. Manifesta sunt opera carnis, (inter quæ non infimum locum tenent) Ebrietatis commissationes, que prædixi vobis, sicut prædixi, quoniam qui talia agunt, regnum Dei non consequentur. Non hæc sunt anilia deli-

In Tito.

Ad Gal. 5.

diramenta, non Siculæ quædam gerræ, ut putantur, atque contemnuntur, à vinolentis, ea nihil faciuntibus, sed verba sunt, ab ipso Dei spiritu dictata. Quare olim experimento discent, quod nunc vino madidi, temerè, magno salutis propriæ neglectu, va-

sum atq; irritum ducunt terriculamentum.

In communi quidem omnibus planè sunt vetitæ *Comeffationes*, præsertim vero iis, qui in Domini tiones potestem adscripti sacris persæpè operantur, ac diuitiis; inum
miseria pertractant mysteria. Nam vt benè Gratia- clerici in-
nus in decreto. Si laicis *Comeffationes* damnabiles sunt, concessa.
multò magis sacerdotibus, imputantur ad gehennam; *Diss. 44. c.*
venerem pinguis, vt ait Hieronymus ad Nepotianum,
assum sensum generat, cum sacerdotalis contra sensus
vigilie debeat, ac tenuis, atq; adeò huic vitio obnoxij,
in sacerdotes vngi non debent. Nec immerito. Nam vt *L. 23. Mo-*
S. Gregorius ait. Qui adhuc vitiorum bello subiacent, ral. cap. 12.
nequam per prædicationis usum, præesse Magisterio
ceterorum debent.

Laudandi demùm ij Resumppublicarum admis-
tratores, qui, vt omnem comeffandi luxum è Re-
bus publicis exterminent, sub noctem tabernas vi-
tarias claudi iubent, neminiq; potum amplius præ-
beri, qua via, multos interdum intra frugalitatis fi-
tes coerceri, compertum est.

CAPVT XXII.

Veterum ritus in diluendo vino.

DE incredibili Græcorum luxu, quem in mis- Mirificæ
cendo vini potu adhibebant, sic scribit Ælia- misendi
bus. Græci è nimio luxu, vinū vngueto preciosissimo mix- vini apud
vum, bibebant, & supra quām satis esset, aut necessitas po- Græcos ille
culare, hac mixtione vtebatur. Author est quoq; An- celebre.
dræcas
V 5